

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 134. Quid addendum sit de dubio circa potestatem dispensandi vel dispensationem ipsam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

fit de dispensatione perita à S. Pœnitentiaria videri potest *Busenb.* relatus l. 1. n. 796. in resol. 10. & quod dixi hic n. 959.

Q. 134. Quid addendum sit de dubio circa potestatem dispensandi vel dispensationem ipsam. R. §. 1. Univerſim dixi l. 1. n. 798. potestatem dispensandi esse rem favorabilem, adeoque latè interpretandam: è contrà dispensationem esse rem odiosam, adeoque restringendam; quæ sententia est communissima inter Theologos & Canonistas, uti videri potest apud *Sperell.* decis. 112. à n. 73. Et consequenter, si dubitetur, attamen communiter putetur, quòd potestas dispensandi se extendat ad hunc vel illum casum aut circumstantiam, judicari potest, quòd extendatur, & quamvis postea declararetur reipsa defuisse potestatem, nihilominus validè esset dispensatum, quia ubi adest error communis, bona fides, & titulus saltem coloratus, Ecclesia supplet; uti dictum est n. 42. 528. 534. licèt non ita suppleat, quando est error tantùm privatus secundùm dicta ibidem. E contrà, si dubitetur, an dispensatio concessa se extendat ad hunc vel illum casum, aut circumstantiam, judicari debet non extendi.

§. 2. Si Jus concedens dispensari expresserit 974. causam, ex dictis n. 389. colligitur etiam extendi ad casum, in quo reperitur eadem causa, similiter dixi n. 823. dispensationem extendi etiam ad illa, quæ necessariò connexa sunt, & sine quibus dispensatio nullum effectum haberet.

§. 3. Quid tenendum sit in dubio, an adsit 975. causa sufficiens dispensandi, & an ulla causa adsit, item an hoc, quod falsò narratum, vel malè subrepticum est, fuerit causa finalis, necne, dixi l.

or.
dix
dix
VII

1. à n. 804. Et universaliter dixi in dubio, quæ app
 causa, quam expressisti vel tacuisti, fuerit, adverti
 an tantum impulsiva, præsumendum esse, se habe
 fuerit tantum impulsiva, quia præsumendum nem, eo
 est pro valore actus. *Bardi* tamen De consuetudine, paratio
 6. c. 5. §. 4. n. 9. tenet oppositum, quando putatit
 tur de re odiosa, sed n. 10. fatetur, si quis per un
 spensationem Matrimonium bonâ fide inierit, quos
 & postea superveniat dubium de valore disp
 sationis, quod resolvi non possit, standum conjug
 pro Matrimonio, quia jam favet possessio, sive
 fide inchoata. & ille,

976 §. 4. Quid tenendum sit, si certus sis te in
 gere dispensatione, & dubites, an acceperis, clausul
 si certus sis te obtinuisse, sed dubites, an illic asse
 venerit vitium, vel an valeat dispensatio, de guntur
 1. n. 805. & præter Jura ibi citata, ex quibus omnia,
 detur colligi, quod præsumi debeat pro va confiren
 dispensationis, hoc ipsum docent *Abb. Salas*, adde ad
Tambur. in Decal. l. 1. c. 3. §. 7. v. *Dispensatio* esse legi
 & *Dian.* p. 4. t. 3. R. 45. An licitum sit contumeliam à c
 re Matrimonium, quando est dubium vel manente,
 probabilitas de impedimento, si probabilem mento;
 lud abesse, dixi à n. 527. 530. quod cu

977. Q. 135. Quomodo practice sit applicanda dispensa
 hætenus tradita. R. hoc modo: 1. Dum de Q. 13
 tis impedimentum inter aliquos, qui contumeliam disp
 re volunt vel jam sunt in Matrimonio, cogitatis, qua
 illud sit indicandum illis necne. 2. Si sit arum ap
 candum illi, qui necdum est in Matrimonio, Executo
 quantum potes, dissuade, quia communiter Theolo
 fausta sunt Matrimonia, quæ antecedit imp, 954. I
 mentum, nisi valde justa causa moveat, SU cor
 spensationem petendam, plerumque enim de non I
 vent alia carnalia & merè temporalia motu, ex p